

Sygn. akt IX Ca 355/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Barczewski (spr.)
Sędziowie:	SO Bożena Charukiewicz SO Beata Grzybek

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2021 r. w Olsztynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. S. i H. S.

przeciwko T. S.

wydanie rzeczy ruchomych

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt I C 336/20,

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach I i III w ten sposób, że:

- w punkcie I oddała powództwo o wydanie ruchomości opisanych w podpunktach 1-12, 14, 15, 17-19, 21-23, 25, trzech sztuk łopat z podpunktu 26, 27-32, 36, 38, 39, jednego młota do rozbijania betonu z podpunktu 40, 41-47,

- w punkcie III, znosi wzajemnie koszty procesu między stronami,

II. nie obciąża powodów kosztami postępowania apelacyjnego na rzecz pozwanej.

Bożena Charukiewicz Jacek Barczewski Beata Grzybek

Sygn. akt IX Ca 355/21

UZASADNIENIE

Powodowie A. S. i H. S. domagali się nakazania pozwanej T. S., aby wydała powodom należące do nich ruchomości wymienione szczegółowo w uzasadnieniu pozwu, które znajdują się na nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), której właścicielem jest obecnie pozwana, odmawiająca wydania powodom ich przedmiotów.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazała, że na nieruchomości nie ma obecnie (poza 3 sztukami drzwi białych, których wydania domagają się powodowie), żadnych innych przedmiotów należących do strony powodowej. Pozwana podkreśliła też, że owe 3 sztuki drzwi białych usiłowała przekazać powodom, ale

powodowie nie odebrali ich od pozwanej. Pozwana podniosła również, że powodowie nie wykazali by byli właścicielami rzeczy, których wydania domagają się, a także podniosła zarzut przedawnienia roszczeń powodów.

Wyrokiem z dnia 9 lutego 2021r. Sąd Rejonowy w Giżycku w sprawie I C 336/20 w punktach:

I. nakazał pozwanej T. S., aby wydała powodom A. S. i H. S. następujące przedmioty:

1. obraz olejny autorstwa M. W. przedstawiający pejzaż z wiatrakami, malowany na płótnie;
2. powiększalnik do zdjęć m-ki K.;
3. gilotynę do przycinania zdjęć ząbkowaną, zieloną;
4. kuwetę fotograficzną, plastikową, 2 sztuki, koloru jasnoczerwonego, wielkości A4;
5. kuwetę fotograficzną plastikową wielkości A3;
6. zegar ciemniowy na pokrętło z czerwonym wyświetlaczem;
7. suszarkę fotograficzną do suszenia zdjęć formatu A3, pokrytą biało-szarym płótnem;
8. przedłużacz stojący do robienia zdjęć reprodukcyjnych sprzężony z Zenitem XP;
9. koreks fotograficzny;
10. miskę emaliowaną jasną, w środku beżową, dużą, metalową, średnica 30 cm;
11. miskę emaliowaną mniejszą, kuchenną, średnica 30-40 cm - 2sztuki;
12. maszynkę do mielenia mięsa ręczną 2 sztuki - jedna rozmiaru 8, a druga mniejsza, srebrne;
13. patelnię metalową - 2 szt., bez teflonu, z rączką metalową, średniej wielkości;
14. klocki dziecięce drewniane, całe pudło klocków, koloru szarego;
15. wózek dla lalek - duży z budą ze skaju, foliowany, koła metalowe duże;
16. maskotki - 4 szt. pluszowe;
17. pracę dyplomową A. S. z zakresu technologii materiałoznawstwa, oprawioną, format A4;
18. książki, zeszyty;
19. (...) wraz z silnikiem, szara z drewnianym stołem;
20. betoniarkę elektryczną koloru zielonego o pojemności 50l, silnik na (...);
21. ostrzałkę - szlifierkę jednotarczową elektryczną;
22. biurko – czarne, duże, metalowe, rozkręcane, z dwiema szufladami, złożone w kartonie;
23. wieszak do przedpokoju drewniany, zwykły, wiszący;
24. pilarkę elektryczną metalową Dyma, silnik 1.1 kW, na prąd trójfazowy, tarcza 300-400 mm;
25. sanki dziecięce, drewniane z metalowym oparciem - 2 szt., kolor drewna, metalowe oparcie okrągłe;

26. łopatę 4 szt;
27. drewniany jasny wieszak do przedpokoju;
28. szary wieszak;
29. dywan półkolisty z zielonym wzorem około 220 cm;
30. dywan półkolisty mniejszy;
31. dywan okrągły, beżowy, średnica 200 cm;
32. dywan okrągły w beżowe wzory, średnica 120 cm;
33. tacekę budowlaną z pompowanymi kołami, szarą, metalową, z drewnianymi rączkami;
34. tacekę ze zwykłym kołem;
35. pudełko glazury o wymiarach 20x25 cm - 3 szt.;
36. gąbkę szt. 4, wymiary 200 cm x 150 cm, grubość 15 cm;
37. drzwi pokojowe białe z szybami, 6 szt.;
38. kamienne kafle 11 dużych sztuk, wymiary 50 cm x 50 cm, szare z odcieniem żółtego, wygląd jak naturalny kamień;
39. ręczną wiertarkę z przełożeniem, na korbę;
40. młot do rozbijania betonu 5 kg - 2 szt., z drewnianym trzonkiem;
41. lutownicę w kształcie kolby;
42. młotek 3 szt. z drewnianym trzonkiem;
43. śrubokręt 5 szt. różnej wielkości, plastikowa rączka;
44. klucz do przykręcania 10 szt., metalowy o różnej średnicy;
45. obcęgi 3 szt.;
46. przewód elektryczny czterożyłowy 4x2,5 mm², czarny - około 20 m;
47. panele podłogowe 3 paczki.

II. w pozostałym zakresie powództwo oddalił,

III. zasądził od pozwanej T. S. na rzecz powodów A. S. i H. S. solidarnie kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne:

Współużytkownikami wieczystymi działki gruntu oraz właścicielami posadowionego na niej domu mieszkalnego i budynku gospodarczego położonych w K. przy ul. (...) byli małżonkowie W. i K. S., którzy w posiadłości tej wychowywali swoje dzieci H. S., J. S. i E. S..

W. S. zmarł w roku 1977, a spadek po nim nabyli żona i dzieci w równych częściach.

W końcu lat 80-tych XX wieku powodowie, będący już małżeństwem rozpoczęli budowę domu jednorodzinnego w K. przy ul. (...). W tym czasie powodowie zamieszkiwali jeszcze w domu przy ul. (...), choć w dalszym okresie (jeszcze przed rokiem 1991) przenieśli się do mieszkania matki powódki A. S.. Powodowie pozostawili jednak w nieruchomości przy ul. (...) szereg swoich rzeczy. Na początku lat 90-tych powodowie sprzedali nieukończoną budowę domu na ul. (...), zabierając uprzednio z tej budowy materiały i urządzenia budowlane, przewożąc je do rodzinnej nieruchomości przy ul. (...).

W roku 1991 zmarła K. S.. W tymże samym roku 1991 do domu przy ul. (...) wprowadziła się pozwana T. S., która w tej nieruchomości wychowywała wraz z mężem J. S. dzieci: M. S. (1), N. S. i M. B..

Po śmierci K. S. spadek nabyły dzieci H. S., J. S. i E. S. w udziałach po 1/3 części. Tym samym prawo do nieruchomości przy ul. (...) przypadło H. S., J. S. i E. S. we wskazanych udziałach po 1/3 części. Rodzeństwo S. ustaliło, że wprawdzie nieruchomość zamieszkuje tylko J. S. z żoną i dziećmi, ale H. S. i E. S. będą mieli swobodny dostęp i do domu mieszkalnego i do budynku gospodarczego, a także będą mogli w tychże pomieszczeniach przechowywać swoje rzeczy.

W roku 2011 J. S. i pozwana T. S. rozwiedli się. J. S. zmarł w roku 2014, a spadek po nim nabyły dzieci M. S. (1), N. S. i M. B. po 1/3 części, które w dniu 19.05.2015r. skierowały do Sądu Rejonowego w Kętrzynie wniosek o zniesienie współwłasności nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) poprzez przyznanie jej na rzecz wnioskodawczyń (M. S. (1), N. S. i M. B.). Jednocześnie został zgłoszony wniosek o zabezpieczenie poprzez oddanie na czas postępowania w/w nieruchomości do wyłącznego posiadania M. S. (1), N. S. i M. B. i nakazanie jednocześnie H. S. i E. S. powstrzymywania się od korzystania z nieruchomości.

Postanowieniem z dnia 7 września 2015r. w sprawie I Ns 306/15 Sąd Rejonowy w Kętrzynie udzielił zabezpieczenia wniosku, w którym oddał w/w nieruchomość do wyłącznego posiadania M. S. (1), N. S. i M. B., nakazując jednocześnie H. S. i E. S. powstrzymywanie się od korzystania z nieruchomości.

Wskutek wydania postanowienia zabezpieczającego powodowie utracili dostęp do spornej nieruchomości i – tym samym – do rzeczy ruchomych, znajdujących się tamże. W tym czasie w domu mieszkalnym i budynku gospodarczym, położonych przy ul. (...) w K. znajdowały się rzeczy powodów, które wymieniono w punkcie I wyroku.

1. Obraz olejny autorstwa M. W. przedstawiający pejzaż z wiatrakami, malowany na płótnie;
2. Powiększalnik do zdjęć m-ki K.;
3. Gilotyna do przycinania zdjęć ząbkowana, zielona;
4. Kuweta fotograficzna, plastikowa, 2 sztuki, koloru jasnoczerwonego, wielkości A4;
5. Kuweta fotograficzna plastikowa wielkości A3;
6. Zegar ciemniowy na pokrętło z czerwonym wyświetlaczem;
7. Suszarka fotograficzna do suszenia zdjęć formatu A3, pokryta białą-szarym płótnem;
8. Przedłużacz stojący do robienia zdjęć reprodukcyjnych sprzężony z Zenitem XP;
9. K. fotograficzny;
10. Miska emaliowana jasna, duża, metalowa, średnica 30 cm, w środku beżowa;
11. Miska emaliowana mniejsza, kuchenne, średnica 30-40 cm 2sztuki;
12. Maszynka do mielenia mięsa ręczna 2 sztuki - jedna była 8, a druga mniejsza, srebrne;

13. Patelnia metalowa - 2 szt., bez teflonu, z rączką metalową, średniej wielkości;
14. Klocki dziecięce drewniane, całe pudło klocków, koloru szarego;
15. Wózek dla lalek - duży z budą ze skaju, foliowany, koła metalowe duże;
16. Maskotki - 4 szt. pluszowe;
17. Praca dyplomowa A. S. z zakresu technologii materiałoznawstwa, oprawiona, format A4;
18. Książki, zeszyty;
19. (...) wraz z silnikiem, szara z drewnianym stołem;
20. Betoniarka elektryczna koloru zielonego o pojemności 50l, silnik na (...);
21. Ostrzałka - szlifierka jednotarczowa elektryczna;
22. Biurko – czarne, duże, metalowe, rozkręcane, z dwiema szufladami, złożone w kartonie;
23. Wieszak do przedpokoju drewniany, zwykły, wiszący;
24. Pilarka elektryczna metalowa Dyma, silnik 1.1 kW, na prąd trójfazowy, tarcza 300-400 mm;
25. Sanki dziecięce, drewniane z metalowym oparciem - 2 szt., kolor drewna, metalowe oparcie okrągłe;
26. Łopata 4 szt;
27. Drewniany jasny wieszak do przedpokoju;
28. Szary wieszak;
29. Dywan półkolisty z zielonym wzorem około 220 cm;
30. Dywan półkolisty mniejszy;
31. Dywan okrągły, beżowy, średnica 200 cm;
32. Dywan okrągły w beżowe wzory, średnica 120 cm;
33. Taczka budowlana z pompowanymi kołami, szara, metalowa, z drewnianymi rączkami;
34. Taczka ze zwykłym kołem;
35. Pudełko glazury 3 szt.;
36. Gąbka szt. 4, wymiary 200 cm x 150 cm, grubość 15 cm;
37. Drzwi pokojowe białe z szybami, 6 szt.;
38. Kamienne kafle 11 dużych sztuk, wymiary 50 cm x 50 cm, szare z odcieniem żółtego, wygląd jak naturalny kamień;
39. Ręczna wiertarka z przełożeniem, na korbę;
40. Młot do rozbijania betonu 5 kg - 2 szt., z drewnianym trzonkiem;
41. Lutownica w kształcie kolby;

42. Młotek 3 szt. z drewnianym trzonkiem;
43. Śrubokręt 5 szt. różnej wielkości, plastikowa rączka;
44. Klucz do przykręcania 10 szt., metalowe o różnej średnicy;
45. Obcęgi 3 szt.;
46. Przewód elektryczny czterożyłowy 4x2,5 mm², czarny - około 20 m;
47. Panele podłogowe 3 paczki;

Postanowieniem z dnia 2 marca 2018r. w sprawie I Ns 306/15 Sąd Rejonowy w Kętrzynie dokonał działu spadku po spadkodawcach W. S., K. S. i J. S. oraz zniesienia współwłasności w ten sposób, że przedmiotową nieruchomość położoną w K. przy ul. (...) przyznał na rzecz N. S. i pozwanej T. S. w udziałach po 1/2 części.

Jesienią 2018 roku powodowie zwrócili się do pozwanej o wydanie im rzeczy należących do nich, w odpowiedzi na co otrzymali informację, że w nieruchomości znajdują się tylko: telewizor P.; kanka do pędzenia bimbru; drzwi białe szt. 3; drzwi łazienkowe z szybą szt. 1; drzwi bez szyb szt. 2; deskorolka; patelnie szt. 2; ławka drewniana niemalowana; mały kartonik kafelków i kilka pluszowych zabawek w worku.

W roku 2019 pozwana przygotowała do wydania powodowi H. S. należące do niego rzeczy ruchome: telewizor, kanki, futryny, drzwi, garnek, patelnia. Powód, pomimo wezwania go, nie odebrał tych przedmiotów.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd uznał, że roszczenie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd wskazał, iż powodowie, posiadający uprzednio niczym nieskrępowany dostęp do pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych nieruchomości, utracili ów dostęp w wyniku postanowienia Sądu Rejonowego w Kętrzynie z 07.09.2015r. (sygn. akt I Ns 306/15).

Za bezzasadny Sąd uznał zarzut przedawnienia roszczeń powodów. Sąd wskazał, że od utraty posiadania przez powodów rzeczy ruchomych, znajdujących się na terenie posesji przy ul. (...) w K. (wrzesień 2015 roku) do dnia wytoczenia niniejszego powództwa (lipiec 2019 roku) nie upłynęły żadne terminy, wskazujące na jakiegokolwiek przedawnienie roszczeń windykacyjnych.

Odnosząc się do kwestii prawa własności rzeczy objętych pozwem Sąd zwrócił uwagę, iż już w samym pozwie powodowie wskazali, że część przedmiotów należy do siostry powoda – E. S., co w świetle treści art. 222 § 1 k.c. musiało skutkować uznaniem, że w zakresie owych przedmiotów powodowie nie posiadają legitymacji do dochodzenia roszczeń windykacyjnych – roszczenia takie bowiem przysługują wyłącznie właścicielom, a powodowie sami przyznali, że właścicielami nie są.

Z kolei co do ruchomości, wskazywanych przez powodów jako przedmiot ich własności, Sąd wskazał, że twierdzenia A. i H. małż. S. znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków M. W., W. R., M. S. (2) i E. S..

Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że niektóre przedmioty objęte pozwem nie tylko istnieją, ale także pozostają w posiadaniu pozwanej – są to telewizor P.; kanka do pędzenia bimbru; drzwi białe szt. 3; drzwi łazienkowe z szybą szt. 1; drzwi bez szyb szt. 2; deskorolka; patelnie szt. 2; ławka drewniana niemalowana; mały kartonik kafelków i pluszowe zabawki w worku. Posiadanie tych przedmiotów przyznała sama pozwana.

Pozwana na rozprawie w dniu 29.10.2020r. potwierdziła również, że na terenie posesji znajdują się stare, dziurawe i oblepione cementem taczki. Jednocześnie pozwana zaprzeczyła by w nieruchomości znajdowały się pozostałe przedmioty objęte pozwem.

Sąd zwrócił uwagę, że z materiału fotograficznego sporządzonego przez biegłą z zakresu (...), która na potrzeby postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie o dział spadku po K. i W. małż. S. jednoznacznie wynika, że ówczesnie znajdowały się tamże dwie betoniarki – jedna w kolorze zielonkawym, a druga – w kolorze czerwonym. Z zeznań powoda i współbrzmiących zeznań świadków M. W., W. R., M. S. (2) i E. S. wynika, że betoniarka powoda pomalowana jest na kolor jasno zielony. Oznacza to, że w dacie dokonywania oględzin przez biegłą K. P. betoniarka ta znajdowała się w nieruchomości przy ul. (...). Mając na uwadze datę oględzin (09.05.2016r.) powód nie mógł zabrać tej betoniarki, albowiem oględziny odbywały się blisko 8 miesięcy do dokonanych przez Sąd Rejonowy w Kętrzynie zabezpieczeniu wniosku o dział spadku i pozbawieniu powoda dostępu do rzeczonyj nieruchomości. Potwierdza to w całości twierdzenia powodów co do istnienia przedmiotów należących do powodów oraz pozostawiania ich w posiadaniu pozwanej. Jednocześnie zdaniem Sądu I instancji podważa w sposób jednoznaczny wiarygodność zeznań pozwanej w omawianym zakresie – skoro bowiem pozwana kwestionuje istnienie oraz posiadanie przez nią tak dużego i charakterystycznego przedmiotu jakim jest duża zielona betoniarka, to jakąż wiarygodność mają twierdzenia pozwanej co do drobniejszych rzeczy ruchomych.

Sąd wskazał, iż na zdjęciach, wykonanych przez biegłą można zauważyć także inne rzeczy zalegające w pomieszczeniach należących obecnie do pozwanej (drzwi, obrabiarka, miski, glazura, narzędzia hydrauliczne, pilarka, taczki itp.), które dodatkowo nakazują odrzucenie jako nieprawdziwej wersji lansowanej przez pozwaną T. S., jakoby czy to powód wyniósł swoje rzeczy z feralnej posiadłości w czasach gdy miał jeszcze do niej dostęp, czy to w inny sposób przedmioty opuściły rzeczonyj posesję i pozbawiły pozwaną jakiegokolwiek władztwa nad nimi.

Pozwana wniosła apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w części tj.:

- 1) pkt I wyroku w zakresie, w jakim sąd nakazał pozwanej T. S. aby wydała powodom A. S. i H. S. przedmioty:
 - a) wymienione w pkt I. ppkt. 1-12, 14-15, 17-19, 21-23, 25 wyroku,
 - b) wymienione w pkt I. ppkt. 26 wyroku w zakresie 3 sztuk łopat,
 - c) wymienione w pkt I. ppkt. 27-32 wyroku,
 - d) wymienione w pkt I. ppkt. 36, 38-39 wyroku,
 - e) wymienione w pkt I. ppkt. 40 wyroku w zakresie jednego młota do rozbijania betonu,
 - f) wymienione w pkt I ppkt 41-47 wyroku,
- 2) pkt III wyroku w zakresie, w jakim zmiana wyroku spowoduje konieczność zmiany rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła:

- 1) naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej i wybiórczej zamiast wszechstronnej i dokładnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie polegającej na:
 - a) przyjęciu, że skoro na dokumentacji fotograficznej sporządzonej przez biegłą z zakresu (...) w postępowaniu o dział spadku toczącym się przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie, I Wydział Cywilny pod sygnaturą akt I Ns 306/15 uwidocznione są dwie betoniarki, to również pozostałe przedmioty, których wydania żądają powodowie znajdują się na terenie nieruchomości pozwanej - podczas gdy ww. dokumentacja potwierdza wyłącznie fakt, że w dniu sporządzania opinii znajdowały się tam dwie betoniarki, a nie pozostałe przedmioty, których wydania żądają powodowie, a wywodzenie z tego faktu wniosku, że na terenie nieruchomości pozwanej znajdują się w związku z tym inne przedmioty powodów prowadzi do niedopuszczalnej konkluzji, że powodowie mogliby żądać od pozwanej wydania również szeregu innych dowolnie oznaczonych rzeczy, tylko dlatego, że obecność dwóch betoniarek przesądza w ocenie Sądu

pierwszej instancji o obecności na terenie posiadłości pozwanej również innych przedmiotów stanowiących własność powodów,

b) nieuzasadnionym niedaniu wiary powodce, że nie posiada ani nie posiadała kwestionowanych w sprawie przedmiotów, podczas gdy z przesłuchania pozwanej wynika, że przedmioty te nie znajdują się w jej posiadaniu, na przestrzeni lat miały do tych przedmiotów dostęp osoby trzecie, w szczególności zmarły mąż pozwanej, jak również powodowie, a z powyższym w sposób jednoznaczny korelują zeznania świadków M. W. oraz M. D.,

2) naruszenie przepisów prawa materialnego tj.: art. 222 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że pozwana faktycznie włada przedmiotami, których obowiązek wydania jest kwestionowany w sprawie, podczas gdy w świetle doświadczenia życiowego, niezrozumiałe i nielogiczne jest, by pozwana posiadała jakikolwiek interes w niewydawaniu powodom ich rzeczy, gdyby je faktycznie posiadała, a powodowie dochodzą wydania rzeczy z punktu widzenia pozwanej bezwartościowych, o znikomej wartości bądź o wartości jedynie emocjonalnej, natomiast z przesłuchania powódki oraz zeznań świadków M. W. oraz M. D. wynika, że posiadanie tych przedmiotów zmieniało się wielokrotnie na przestrzeni lat, a powodowie samowolnie wchodzili na teren posiadłości pozwanej i mieli możliwość wziąć sporne przedmioty - co w konsekwencji doprowadziło do nakazania pozwanej wydania ww. rzeczy mimo, że pozwana nie znajduje się w ich posiadaniu, ani nie posiadała ich po zaprzestaniu przez powodów korzystania z nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), nie rozdysponowała tymi rzeczami ani ich nie wyrzuciła,

3) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że przedmioty, których obowiązek wydania jest kwestionowany w sprawie znajdują się w posiadaniu pozwanej, podczas gdy pozwana faktycznie nie włada tymi rzeczami, nie posiadała ich po zaprzestaniu przez powodów korzystania z nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), nie

rozdysponowała tymi rzeczami ani ich nie wyrzuciła - co w rezultacie doprowadziło do niesłusznego nakazania pozwanej wydania rzeczy, których faktycznie nie posiada.

W oparciu o powyższe zarzuty pozwana domagała się:

1) zmianę pkt I. zaskarżonego wyroku polegającą na nakazaniu pozwanej aby wydała powodom przedmioty wymienione w pkt I. wyroku, ppkt. 13, 16, 20, 24, 26 - jedną łopatę, 33-35, 37, 40 -jeden młot, tj. dalsze oddalenie powództwa co do obowiązku wydania przedmiotów:

a) wymienionych w pkt I. ppkt. 1-12, 14-15, 17-19, 21-23, 25 wyroku,

b) wymienionych w pkt I. ppkt. 26 wyroku 3 łopat,

c) wymienionych w pkt I. ppkt. 27-32 wyroku,

d) wymienionych w pkt I. ppkt. 36, 38-39 wyroku,

e) wymienionych w pkt I. ppkt. 40 wyroku jednego młota do rozbijania betonu,

f) wymienionych w pkt I. ppkt. 41-47,

2) zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje;

ewentualnie

3) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji celem ponownego rozpoznania.

Powodowie wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Zwrócić należy uwagę, iż żądanie pozwu oparte zostało na przepisie art. 222 § 1 k.c., zgodnie z którym, właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Aby skutecznie wytoczyć powództwo windykacyjne powód musi po pierwsze wykazać, że jest właścicielem spornej rzeczy, po drugie udowodnić, że pozwany włada jego rzeczą, w końcu musi wykazać, że pozwanemu nie przysługuje skuteczne względem niego uprawnienie do władania rzeczą. Tylko wykazanie łącznie tych wszystkich przesłanek może doprowadzić do uzyskania ochrony prawnej dla nieposiadającego właściciela.

Zdaniem Sądu Okręgowego powodowie powyższego wymogu nie spełnili.

W ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd Rejonowy błędnie uznał za udowodnione, że wszystkie sporne rzeczy znajdowały się i dalej znajdują na nieruchomości położonej w K. przy ul. (...).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na poczynienie takich jednoznacznych ustaleń. Wnioski Sądu I instancji dotyczące braku wiarygodności wyjaśnień pozwanej były zbyt daleko idące.

Fakt, że twierdzenia pozwanej co do kwestii posiadania betoniarki zostały podważone, nie może sam w sobie być podstawą do przyjęcia bezwarunkowo za wiarygodne twierdzeń powodów, że wszystkie pozostałe przedmioty nadal znajdują się na terenie nieruchomości pozwanej.

Przesłuchani świadkowie potwierdzili jedynie, że powodowie byli w posiadaniu określonych ruchomości, jednakże żadne z nich nie miało wiedzy na temat tego gdzie one się obecnie znajdują. Z kolei powodowie nie wnioskowali o przeprowadzenie dowodu z oględzin miejsca ich składowania, tj. strychu, garażu, co było w realiach sprawy jedyną możliwą drogą wyjaśnienia sprzecznych stanowisk stron.

Zwrócić należy również uwagę, iż pozwana zamieszkuje w przedmiotowej nieruchomości od 1991 r. E. S. i H. S. wprowadzili się przed wprowadzeniem się pozwanej.

Z uwagi na znaczny upływ czasu nie można wykluczyć tego, że pozwana rzeczywiście nie ma wiedzy gdzie objęte pozwem ruchomości się znajdują, bądź też co się z nimi stało. Zwłaszcza, iż są to w większości przedmioty stare, zużyte, a część z nich ma wyłącznie dla powodów wartość sentymentalną.

Co istotne do pomieszczeń w których znajdowały się ruchomości miał również dostęp J. S., który mógł nimi dowolnie dysponować, nie informując o tym pozwanej.

Niezależnie od powyższego zwrócić należy uwagę, że sentencja zaskarżonego orzeczenia częściowo nie jest precyzyjna, co czyni ją niezdatną do wykonania w postępowaniu egzekucyjnym.

W judykaturze wielokrotnie zwracano uwagę na konieczność redagowania sentencji orzeczenia w sposób zawierający precyzyjne i samodzielne rozstrzygnięcie o żądaniu, bez potrzeby dokonywania dalszych czynności, należących ze względu na swój przedmiot do postępowania rozpoznawczego. Sformułowanie w sentencji rozstrzygnięcia o żądaniach stron nie może stwarzać wątpliwości co do treści wyroku i musi umożliwiać jego wykonanie (np. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 września 1988 r. - zasada prawna – III CZP 37/88, OSNCP 1989, nr 3, poz. 40, oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 9 października 1968 r., I CR 366/68, nie publ., z dnia 24 stycznia 1985 r., III CRN 297/84, nie publ., i z dnia 16 lutego 2012 r., III CSK 201/11, OSNC-ZD 2013, nr D, poz. 50).

Jeśli przedmiotem rozstrzygnięcia jest nakazanie dłużnikowi wydania oznaczonej in specie rzeczy ruchomej, rzecz tę należy w sentencji wyroku określić w ten sposób, by jej zidentyfikowanie było możliwe na podstawie wymienionych w

treści rozstrzygnięcia cech lub innych przesłanek natury obiektywnej związanych z samą rzeczą względem miejscem jej przechowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 1968 r. I CR 366/68 LEX nr 6401)

W przypadku formułowania sentencji wyroku w sprawie o wydanie Sąd powinien więc precyzyjnie opisać konkretne przedmioty, które pozwana ma wydać w sposób umożliwiający ich zidentyfikowanie. W przeciwnym razie wierzyciel i organ egzekucyjny nie będą mogli go wykonać i wyrok nie będzie nadawał się do egzekucji sądowej. Wydane orzeczenie częściowo wymogu tego nie spełnia, co dotyczy szczególnie ruchomości wymienionych w punkcie I., 2, 5, 8, 9, 18, 21, 23, 30, 39, 41 – 47 zaskarżonego wyroku.

Reasumując nie sposób aprobować rozstrzygnięcia, które po pierwsze, oparte zostało na hipotetycznych założeniach posiadania części przedmiotów przez pozwaną, zaś po wtóre, którego wykonanie byłoby w znacznej części niemożliwe z uwagi na brak możliwości identyfikacji ruchomości.

Konstatacja ta nie eliminuje możliwości wystąpienia przez powodów z roszczeniem odszkodowawczym przeciwko pozwanej, które oczywiście będzie musiało zostać udowodnione zarówno co do zasady jak i wysokości.

W konsekwencji Sąd Okręgowy w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w zakresie postulowanym przez stronę pozwaną, znosząc wzajemnie koszty procesu między stronami (art. 100 zd. 1 k.p.c.).

Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania powodów kosztami postępowania apelacyjnego na rzecz pozwanej.

Bożena Charukiewicz Jacek Barczewski Beata Grzybek